

נקודות נבחרות מהנאום של שמעון פרס

- מנהל = מנהיג את מה שיש
- מנהיג = מנהל את מה שאין
- בימינו, כל אחד צריך להסתכל ולנהל את מה שאין, כמו משה רבנו בזמנו
- ממשלות נהיות לא רלבנטיות כי בעידן של היום מה שמוביל זה מה שאין – סודות הטבע, המדע, החדש והלא ידוע. הממשלה עסוקה במה שיש ובמחויבות לעבר – ארגון, ביורוקרטיה, גבולות, דיעות קדומות. הממשלה היא מטבעה גוף חלש – יש לה תקציב ואף פעם אין לה כסף, יש לה צבא ומשטרה שלא יכולים להלחם בבעיות הרלבנטיות באמת – טרור עולמי והתחממות גלובלית, והיא כופה משמעויות והרגלים שנובעים מהעבר. היא פועלת לטווחי זמן קצרים – חצי שנה מהבחירות עד שמתארגנים, שנה אחרונה של כלכלת בחירות – ובסה"כ שנתיים וחצי להזיז דברים; לא מספיק ללא ספק ולכן הממשלה עסוקה תמידית בהשרדות ובמה שיש ולא במה שאין - ליצור חברה חדשה. לממשלה אסור להכשל ולכן גם אסור לה להעז. השרים מוכרחים להיות פופולריים וזהירים
- התאגידים הגדולים, לעומת זאת, הולכים וצוברים כח – העולם שלנו פחות ופחות לאומי, הם אינם מחויבים לעבר מצד אחד אבל מתקיימים באותה מתכונת לאורך זמן מצד שני, הם אפשריים לאנשים פרטיים לבנות אימפריה כלכלית בלי להפעיל כוחניות (למשל ביל גייטס), הם לא נתונים לאילוצים של גבולות (הרבה בזכות האינטרנט), הם מאפשרים לאינדיבידואל לממש את עצמו. אין כיום חברה שיכולה להתפתח ללא רצון טוב – לא מפילנטרופיה אלא כי אין ברירה; בעולם הגלובאלי חובה להרחיב את מוטת הפעולה ובנוסף זו היענות לצרכי הציבור. בעולם התאגידי – מי שלא מעז לא מצליח ולכן נטילת סיכונים היא שם המשחק.
- אם בודקים איפה שוכן העוני זה בעיקר בציבור הדתי והערבי - יש לאפשר לנשים דתיות ולעובדים ערבים לצאת מהעוני - צריך לתת לאדם חופש להעז, לחלום, אדם צריך שיהיה לו חזון. האדם גדול כגודל העניין שהוא משרת. חברה שמפלה לרעה נשים היא חברה מפגרת שאין לה סיכוי להתקדם.
- ישראל היא ארץ קטנה רבת כשרונות, יכולה להיות ארץ מדעית גדולה עם העזה, ארץ שהיא מעבדה לרעיונות ("פיילוט-לנד"). אנשים בודדים הקימו את משק ההייטק ותוך מספר שנים העלו את התוצר הלאומי ב - 50%. מפחד שמיטב הכשרונות יברחו לחו"ל. אם אנחנו נרצה להחליף את צי המכוניות שלנו לחשמל אנחנו יכולים – כי אנחנו כמו אי; אם נעשה זאת זו תהיה מהפכה. הכוחות שמניעים קדימה היום הם יצירתיות ורצון טוב ולא כח פיזי.